

Benvolguts socis i amics de Catalunya,

Per fi Catalunya torna a estar al centre de la política espanyola i, amb menys protagonisme, també a Europa. D'ençà dels pactes entre Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) i el Partido Socialista Obrero Español (PSOE), d'una banda, i entre JUNTS i el PSOE, d'una altra, assistim a unes reaccions inflamades de furor contra l'amnistia o, al contrari, comentaris a favor per part de personalitats – juristes, acadèmics, polítics o activistes – tot i que el text de la llei no s'hagi publicat fins el 13 de novembre i que la llei, ara per ara, encara no hagi estat aprovada pel Parlament.

La signatura del pacte entre ERC i el PSOE, representats respectivament per Oriol Junqueras, president d'ERC i Félix Bolaños, ministre de la Presidència, va ser el 2 de novembre.

ERC s'ha compromès a votar la investidura de Pedro Sánchez com a president del Govern Espanyol a canvi d'una Llei d'Amnistia; el traspass de Rodalies a una empresa mixta, constituïda per l'Estat Espanyol i la Generalitat de Catalunya, en la qual hi haurà participació majoritària catalana i el president serà nomenat pel govern català; la condonació de part del deute de la Generalitat amb el FLA i el finançament extra per als Mossos d'Esquadra, l'Administració de justícia i la recerca.

Uns dies més tard, el 9 de novembre, JUNTS va anunciar el seu compromís a votar la investidura de Pedro Sánchez i a donar estabilitat a la legislatura a canvi d'una llei d'amnistia que acabés amb la repressió judicial; el reconeixement del conflicte català com un conflicte històric i polític entre dues nacions que només pot ser resolt per la política; i la nominació d'un mitjancer internacional la missió del qual seria vetllar a la correcta execució de la negociació segons les condicions pactades i signades. El suport de JUNTS a la estabilitat dependrà de l'avançament en l'assoliment dels dits acords.

La resposta de l'ANC i d'una part de l'independentisme ha sigut totalment de rebuig i contrària a aquesta declaració de principis tant pel que fa al pacte del PSOE amb ERC com al pacte del PSOE amb JUNTS. La presidenta, Dolors Feliu, va criticar fermament ambdós pactes perquè considera que és un retrocés en l'assoliment de la independència i una rendició a l'estat espanyol. També retreu la manca d'unitat entre els partits independentistes i alerta que tot plegat no sigui una nova aixecada de camisa.

En aquest sentit, l'ANC ha publicat un manifest en el qual denuncia els efectes perversos dels pactes:

<https://assemblea.cat/manifest-pactes/> que podeu signar.

També us invitem a escoltar el darrer episodi del 30 de novembre 2023 de la "tertúlia proscrita":

<https://www.vilaweb.cat/podcast/tertulua-proscrita-europa-fixar-catalunya/>

Aquests pactes i, en particular, la Llei d'Amnistia, han desfermat la fúria dels espanyolistes – de dretes i d'extrema dreta – que, pràcticament cada dia, inclús abans de conèixer-se el text i l'abast de la llei, han palesat la seva repulsió davant la seu del PSOE a Madrid.

Des de la crida de José Mª Aznar, el 2 de novembre, a reaccionar, dient: "La inhibició no té cabuda. Tot menys inhibir-se. Hom pot fer moltes coses: qui pot fer, que faci; qui pugui aportar, que porti; qui es pugui moure, que es mogui". Militants del PP i de VOX, militars, jutges (excepte l'associació judicial "Jutgesses i jutges per la democràcia" de caire progressista), agents de la Policia i de la Guardia Civil, funcionaris, advocats... investits de la missió de defensar la Pàtria han respost amb compromís i contundència.

A més de Madrid, les ciutats de Barcelona i Màlaga han estat també escenaris de protesta contra la proposició de llei. En aquestes concentracions s'han sentit, principalment, càntics racistes, insults homòfobs, crits contra Sánchez i contra Puigdemont... El Partit Popular va convocar també una protesta a totes les capitals de província de l'Estat. En suma, tot bastant rutinari i conegut. Però també hi ha hagut violència, grups violents i aparentment descontrolats sorgits d'organitzacions ultres com VOX, cares tapades, banderes sense l'escut de la Corona com a oposició a la monarquia, algunes de carlistes i altres símbols propis de l'extrema dreta. S'han sentit l'himne espanyol i el de la *Falange*. També s'han sentit crits invocant *José Antonio Primo de Rivera* i joves fent la salutació feixista al crit de *Sieg Heil*. A banda d'aquest comportament intimidatori dels manifestants per la càrrega simbòlica que té cal denunciar també el comunicat amenaçador, inacceptable i deleteri, que va publicar l'*Asociación pro Guardia Civil (Aprogc)*, una de les organitzacions més representatives de la *Guardia Civil*. Els signants d'aquest comunicat declaren: "Estem disposats a vessar fins a l'última gota de la nostra sang en defensa de la sobirania i independència d'Espanya i del seu ordenament constitucional". O igualment greu un altra manifest, aquest publicat a *Infolibre* per una cinquantena de membres retirats de l'exèrcit demanant a les Forces Armades que donin un cop d'estat que impliqui la destitució de Pedro Sánchez i convoqui noves eleccions.

En la mateixa línia, a principis d'aquest mes de novembre, un col·lectiu sota el nom d'*Acción Civil* va enviar a les casernes militars de tota Espanya una carta que portava per títol 'Carta del poble a les Forces Armades i Forces i Cossos de Seguretat' en la qual demanava un cop d'estat.

O sigui que, de nou, l'única cosa que aquestes forces cavernícoles franquistes saben fer és amenaçar, intimidar i gallejar.

No ens enganyem, el PSOE ha fet de "necessitat virtut" és a dir no ha canviat per convicció. Podem pensar que aquest "canvi" d'estratègia esdevindrà més fiable i més creïble? Ja veurem, ara per ara, aquestes manifestacions són evidentment contra Pedro Sánchez per haver "venut" no només el seu càrrec de primer ministre, sinó el que és pitjor, segons l'aliança Partit Popular (PP) - VOX, la unitat d'Espanya. El PP té la sensació que el PSOE i els seus partits aliats en la investidura li han robat la presidència, tot i sabent que, atès els resultats electorals, no tenia marge per a assolir la majoria. Ara bé, el que interessa actualment el PP, és guanyar les eleccions europees, previstes el 4 de juny de 2024. Per tant, la coalició PP i VOX farà tot el que pugui per entrebancar el procediment de l'aprovació de la llei d'amnistia que tindrà com efecte, no el bloqueig – que no pot, sinó l'endarreriment de la llei. I, pertorbar i torpedinar tant com pugui la legislatura que ja ha començat a caminar per mantenir-hi el pols durant uns mesos. Encara s'ha d'afegir que, a nivell nacional, l'interès del PP passa per, a més llarg termini, prescindir de VOX i guanyar les eleccions. El PP també tem de veure's forçat a renovar el Consell General del Poder Judicial (CGPJ) – caducat des de fa cinc anys – i que Europa reclama des de fa temps.

D'una altra banda els grups de dreta i d'extrema dreta europeus han aconseguit que hi hagi un debat al Parlament Europeu sobre els efectes de l'amnistia en l'estat de dret de l'estat espanyol. La dreta i l'extrema dreta acusen Pedro Sánchez d'atacar l'estat de dret, d'afeblir la democràcia a Espanya i, per tant, de posar en perill la democràcia a Europa, de trencar la independència dels poders quan tots sabem que el Consell de Poder General de Justícia (CPGJ) està caducat des de

fa 5 anys i que triguen a procedir a la renovació dels càrrecs de por de perdre la majoria. Podrà o sabrà Pedro Sánchez resistir la pressió que tot just comença per terra mar i aire?

Podeu llegir més informació al respecte via:

<https://www.vilaweb.cat/noticies/amnistia-parlament-europeu-directe/>

En principi, el redactat de la proposició de Llei d'Amnistia havia d'emparar tots els encausats. Sembla, però, que els acusats que formaven part dels Comitès de Defensa de la República (CDR) en podrien romandre fora. Podrien quedar fora també els imputats en el cas del Tsunami Democràtic: Marta Rovira, secretària general d'ERC, exiliada a Suïssa, però també el MHP Carles Puigdemont junt amb deu persones més. El jutge García Castellón, que porta el cas, al·legant que va haver-hi un mort intenta vincular el delictes de terrorisme a la causa del Tsunami tot i relacionant la persecució amb el dret internacional i el dret europeu. El jutge es refereix a un turista francès que va morir d'un infart, a la terminal 2, el 14 d'octubre de 2019, el dia que una concentració multitudinària va bloquejar la terminal 1 de l'aeroport de Barcelona.

D'una altra banda, el jutge també demana a la *Guardia Civil* d'identificar l'agent del Cos Nacional de Policia que va resultar ferit en els aldarulls del 18 d'octubre, el dia d'una manifestació plaça d'Urquinaona, per tal d'associar les seves lesions, també com delictes de terrorisme, a l'acció de Tsunami Democràtic. La qüestió és poder vincular un dels dos fets, la mort del turista francès i les lesions de l'agent de policia, a l'acusació de terrorisme, d'aquesta manera la causa del Tsunami Democràtic quedaria automàticament exclosa de la Llei d'amnistia.

Pel que fa als activistes CDR, Eva Pous, l'advocada d'Alerta Solidària (AS), que porta les defenses de molts encausats independentistes, alerta que el text de la proposició de Llei conté punts que poden deixar sense protecció activistes i manifestants. Segons aquesta advocada els dos primers articles descriuen amb molta concreció i força detall conductes o delictes que es poden atribuir a dirigents polítics o a alts responsables de l'administració però, en canvi, en la resta, que és la que afectaria els manifestants, militants i activistes de base es constata una ambigüitat que deixaria en mans dels jutges la interpretació dels casos, individualment. Per exemple hi ha delictes que poden ocórrer en manifestacions i que no s'esmenten en el text de la Llei. Tampoc s'esmenta la tinença d'explosius però que passa quan, com en el cas del detinguts del 23 S, estan acusats de tinença de precursors per a fabricar explosius?

Trobareu més informació en els dos articles següents publicats a Vilaweb:

- La entrevista a Eva Pous (via aquest enllaç):

<https://www.vilaweb.cat/noticies/entrevista-eva-pous-amnistia-alerta-solidaria/>

- Els encausats per terrorisme del 23-S podrien quedar fora de l'amnistia? (via aquest enllaç):

<https://www.vilaweb.cat/noticies/encausats-terrorisme-23s-amnistia/>

Tanmateix, una part molt important de l'independentisme considera l'amnistia com una gran victòria política de l'independentisme i com una gran oportunitat. Perquè és la manera de posar fi a la repressió, però no diuen res de la Llei Mordassa que encara és vigent. Perquè és la manera de reconèixer el conflicte entre Catalunya i Espanya i d'encarar la seva resolució per la via política. Perquè és la manera de pacificar les relacions i que molts encausats injustament puguin sentir-se lliures.

Podeu ampliar la informació llegint aquesta entrevista a Albert Royo, secretari general del Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya (DIPLOCAT) entre 2013 i 2017:

<https://www.vilaweb.cat/noticies/entrevista-albert-royo-amnistia-comunitat-internacional/>

Un altra sector de l'independentisme, fidels al MHP Carles Puigdemont, interpreta el pacte de JUNTS amb el PSOE com un moment històric, d'inflexió política i opina que encara que els entrebancs seran immensos, la figura del verificador internacional serà el garant que els acords signats s'acompleixin. Reconeixen una nova situació, ara sí, amb veritables possibilitats de canvi a llarg termini.

Podeu ampliar el tema llegint aquest article, publicat al Nacional.cat:

https://www.elnacional.cat/ca/opinio/batalla-pilar-rahola_1130821_102.html?utm_source=telegram&utm_medium=push&utm_campaign=telegromgroc

Per acabar amb aquest tema, ara per ara, la Llei d'Amnistia s'està debatent al Parlament espanyol, després, probablement al mes de desembre, es transmetrà al Senat on el PP té majoria i, per tant, es preveu tot tipus d'obstruccions. En parlarem el mes que ve.

Les diferents reaccions del món independentista palesen diferents sensibilitats però sobretot que el moviment està viu i ben actiu. De moment, el debat sobre el futur està obert.

Per últim, un apunt sobre la llengua. Pol Cruz-Corominas, responsable de la campanya de Plataforma per la llengua a favor de l'oficialitat del català a la Unió Europea (UE), va viatjar a Brussel·les on el Consell d'Assumptes Generals del Consell de la UE es reunia dijous 30 de novembre. L'oficialitat del català no constava a l'ordre del dia, però l'associació amb el suport de l'ANC Brussel·les van desplegar dues pancartes reivindicant-la. L'important, avui, és de fer-se veure perquè "és aquest mateix comitè que haurà de decidir sobre l'oficialitat de la llengua" va dir PCC. El proper 12 de desembre "sí que poden decidir-ho, si s'acaba votant". Esperem, doncs, que el *gobierno español* convenci el comitè perquè segons Pol Cruz-Corominas "No hi ha cap altre impediment a l'oficialitat que la decisió pendent d'aquest Consell." A més a més si es posterga la votació al 2024, Espanya ja no tindrà la presidència, i hauria de ser Bèlgica, país en el qual recaurà aquest honor, qui acceptés de tornar a plantejar aquest vot al Consell. Bèlgica és un país favorable al pluralisme lingüístic però podria tenir altres prioritats.

Moltes gràcies pel vostre suport, ara més que mai, necessitem la vostra implicació.

L'equip de coordinació de l'ANC França